

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.440 van 3 december 2001
in de zaak A. 106.664/IX-2921.**

In zake : Henri BEYNSBERGER,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat K. GEELEN,
 kantoor houdende te HASSELT,
 Gouverneur Roppesingel 131

tegen :

de Vlaamse Milieumaatschappij,
gevestigd te AALST-EREMBODEGEM,
A. Van De Maelestraat 96.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Henri BEYNSBERGER op 2 juli 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 20 juni 2001 van de directieraad van de Vlaamse Milieumaatschappij waarbij hem de tuchtstraf "afzetting" wordt opgelegd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 november 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. GEELLEN, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat T. HERMANS die, loco advocaat R. LECOUTRE, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is vast benoemd ambtenaar met de graad van technicus bij de Vlaamse Milieumaatschappij (hierna : VMM).

Ingevolge de overname van de exploitatie van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur door de NV Aquafin wordt hij vanaf 1 januari 1994 samen met een aantal andere personeelsleden van de VMM functioneel ter beschikking gesteld van de NV Aquafin, op basis van de machtiging die werd verleend bij artikel 56 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994.

Krachtens een overeenkomst van 24 december 1993 tussen de VMM en de NV Aquafin behouden de personeelsleden die ter beschikking zijn gesteld van de NV Aquafin de statutaire rechtstoestand en blijven zij onderworpen aan de wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen die de rechtspositie vaststellen van de in vast dienstverband benoemde personeelsleden van de VMM.

De hiërarchische structuur van de NV Aquafin bestaat uit afdelingen, onderverdeeld in verschillende zones. Binnen de NV Aquafin is verzoeker werkzaam in afdeling C, zone 16. Die afdeling staat onder leiding van het afdelingshoofd Jean DIERICKX. De verantwoordelijke van zone 16 is Johan VAN DE VELDE.

1.2. Op 29 november 1996 vraagt verzoeker zijn terugkeer naar de VMM omwille van zijn "onhoudbare tewerkstellingssituatie als terbeschikkinggestelde VMM-ambtenaar". Dit verzoek wordt afgewezen.

1.3. Van 1 september 1997 tot 28 februari 1998 is verzoeker met verlof wegens loopbaanonderbreking.

1.4. Op 18 mei 1998 worden tegen verzoeker drie voorstellen van tuchtstraf gedaan. Als redenen worden opgegeven :

"- het bewust negeren van de onderrichtingen wat betreft het zich aanmelden op de RWZI Neeroeteren, het zich slechts bij de derde uitnodiging aanbieden bij de arbeidsgeneesheer, en het niet ingaan op de uitnodiging voor een dienstgesprek met zijn rechtstreekse meerderen;

- het bewust negeren van de onderrichtingen wat betreft het uitvoeren van de werkzaamheden opgedragen door de hiërarchische meerderen op dinsdag 17 maart 1998 en woensdag 18 maart 1998;

- het bewust en opzettelijk, wetens en willens, invullen van verkeerde informatie op de prestatiebladen voor de week 10 en de week 11, teneinde zijn financieel onrechtmatig te verrijken ten nadele van het budget van de Vlaamse Milieumaatschappij en derhalve het Vlaamse Gewest."

Na een voor verzoeker gunstig advies van de raad van beroep, beslist de directieraad van de VMM hem geen tuchtstraf op te leggen.

1.5. Van 1 juni 1999 tot 30 juni 2000 heeft verzoeker opnieuw loopbaanonderbreking.

1.6. Op 3 juli 2000 meldt hij zich aan bij de NV Aquafin, maar er is door de verantwoordelijke van de NV Aquafin voor hem geen geschikte tewerkstelling voorzien.

Bij brief van 4 juli 2000 deelt de administrateur-generaal van de VMM aan verzoeker mee dat samen met de NV Aquafin naar een geschikte tewerkstelling wordt gezocht, en dat hem, in afwachting van een beslissing, dienstvrijstelling wordt verleend voor de periode van 3 juli 2000 tot en met 14 juli 2001.

Deze dienstvrijstelling wordt achtereenvolgens verlengd tot 18 augustus 2000, 1 september 2000, 8 september 2000, 25 september 2000, 13 oktober 2000, en 27 oktober 2000.

1.7. Op 20 oktober 2000 beslist de administrateur-generaal van de VMM verzoeker in het belang van de dienst te schorsen voor de duur van zes maanden.

Die beslissing is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat de heer Henri Beynsberger onder meer op het gesprek van 26 september 2000 aan de heer John Huylebroeck, de heer Frank Delaere en de heer Marc De Maeseneer heeft verklaard dat hij niet wil werken met alle zowel rechtstreekse als onrechtstreekse leidinggevenden van zone 16 binnen de NV Aquafin;

Overwegende dat de heer A. Buytaert, arbeidsgeneesheer, op 6 oktober 2000 heeft vastgesteld dat, na evaluatie van de werkgeschiktheid van de heer Henri Beynsberger (augustus 2000), het ingevolge de extreem negatieve houding van de heer Henri Beynsberger niet verantwoord is om hem op een waterzuiveringsinstallatie tewerk te stellen daar dit een mogelijks risico inhoudt voor de collega's en voor de installaties en dat zijn houding dermate negatief is dat geen enkele ruimte is om in deze tot een oplossing te komen;

Overwegende dat de ongeschiktheid van de heer Henri Beynsberger om op een waterzuiveringsinstallatie in groep samen te werken met andere personeelsleden in het verleden voortdurend conflictsituaties heeft doen ontstaan die zijn vermeld in het voorstel tot schorsing in het belang van de dienst; dat deze ongeschiktheid manifest wordt aangetoond door zijn verklaring op 26 september 2000, door de vaststellingen van de arbeidsgeneesheer en door de conflictsituaties uit het verleden, in tegenstelling tot wat de heer Henri Beynsberger in zijn verweerschrift beweert;

Overwegende dat de systematisch extreem negatieve houding van de heer Henri Beynsberger onaanvaardbaar is en in strijd met artikel III 1 §1 en §2 van het besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 houdende de regeling van de rechtspositie van het personeel van sommige Vlaamse openbare instellingen; dat deze houding het arbeidsklimaat, de samenwerking tussen personeelsleden en de goede werking van de dienst op ernstige wijze in het gedrang brengt;

Overwegende dat, gelet op de onwil van de heer Henri Beynsberger tot werken met alle zowel rechtstreekse als onrechtstreekse leidinggevenden van zone 16 en op zijn ongeschiktheid om op een waterzuiveringsinstallatie in groep samen te werken met medewerkers en leidinggevenden wegens zijn extreem negatief en onaanvaardbaar gedrag, welke manifest wordt aangetoond door het verslag van de arbeidsgeneesheer en door de voortdurende conflictsituaties uit het verleden, het niet mogelijk is de heer Henri Beynsberger in zijn huidige dienst tewerk te stellen; dat een tewerkstelling van betrokkene in groep, ongeacht in welke afdeling en met welke personeelsleden ook, zou maken dat de NV Aquafin een positief arbeidsklimaat, een goede samenwerking tussen het personeel en een goede werking van de dienst niet meer zou kunnen verzekeren;

Overwegende dat uit het bovenstaande volgt dat een tewerkstelling van de heer Henri Beynsberger in groep een ernstig en onmiddellijk gevaar inhoudt voor de NV Aquafin, voor het personeel van de Vlaamse Milieumaatschappij functioneel ter beschikking gesteld van de NV Aquafin en voor het personeel van de NV Aquafin; dat een andere tewerkstelling dan in groep momenteel niet mogelijk is; dat intussen wordt gezocht naar andere mogelijkheden van tewerkstelling; dat het derhalve noodzakelijk is, teneinde conflicten en een aantasting van de goede werking van de dienst te voorkomen, de heer Henri Beynsberger als bewarende maatregel te schorsen in het belang van de dienst".

De schorsing in het belang van de dienst wordt, na een voor verzoeker ongunstig advies van de raad van beroep, op 4 december 2000 door de directieraad van de VMM bevestigd.

1.8. Op 23 maart 2001 doet afdelingshoofd Jean Dierickx een voorstel om aan verzoeker de tuchtstraf "afzetting" op te leggen.

Aan verzoeker worden de volgende feiten ten laste gelegd :

"1. Onwil van de heer Henri Beynsberger tot werken met zowel rechtstreekse als onrechtstreekse leidinggevendenden van zone 16 binnen de NV Aquafin.

2. Extreem negatief gedrag van de heer Henri Beynsberger ten aanzien van collega's en leidinggevendenden dat een tewerkstelling van betrokkene, individueel of in groep, onmogelijk maakt."

Die feiten worden in het strafvoorstel als volgt toegelicht :

"De heer Henri Beynsberger was in verlof voor loopbaanonderbreking in de periode van 1 juli 1999 tot en met 30 juni 2000. Sinds het beëindigen van dit verlof heeft de heer Henri Beynsberger meerdere malen verklaard dat hij niet wil werken met alle zowel rechtstreekse als onrechtstreekse leidinggevendenden van zone 16, waar hij voorheen werkzaam was.

Dit standpunt nam hij ook in op het gesprek van 26 september 2000 in aanwezigheid van de heer John Huylebroeck, adjunct-administrateur-generaal en de heer Frank Delaere, ingenieur (verklaring van 26 september 2000 als bijlage 1).

Om het belang van de dienst te vrijwaren werd de heer Henri Beynsberger ingevolge hogergenoemde feiten als bewarende maatregel geschorst in het belang van de dienst. Ook tijdens laatstgenoemde procedure tot schorsing in het belang van de dienst heeft de heer Henri Beynsberger dit standpunt ingenomen en in zijn beroepsschrift van 8 november 2000 ingediend bij de Raad van Beroep, uitdrukkelijk verklaard dat hij bij voornoemd gesprek van 26 september 2000 "gesteld heeft niet meer te willen werken met de heer Dierickx en de heer Van de Velde" (zie uittreksel uit beroepsschrift als bijlage 2). Gezien de heer Jean Dierickx en de heer Johan Van de Velde binnen voornoemde organisatie-structuur van de NV Aquafin de enige leidinggevendenden van zone 16 zijn, heeft deze verklaring betrekking op alle leidinggevendenden van zone 16.

Zowel nu als in het verleden vertoont de heer Henri Beynsberger een blijvend extreem negatief gedrag ten aanzien van collega's en leidinggevendenden dat een tewerkstelling van betrokkene, individueel of in groep onmogelijk maakt en waardoor het arbeidsklimaat, de samenwerking tussen het personeel en de goede werking van de dienst ernstig worden aangetast.

De heer A. Buytaert, arbeidsgeneesheer, heeft na onderzoek van de heer Henri Beynsberger in zijn verslag van 6 oktober 2000 vastgesteld dat het ingevolge zijn extreem negatieve houding niet verantwoord is om hem op een waterzuiveringsinstallatie tewerk te stellen daar dit een mogelijks risico inhoudt voor de collega's en voor de installaties en dat zijn houding dermate negatief is dat er geen enkele ruimte is om in deze tot een oplossing te komen (bijlage 3).".

In het strafvoorstel wordt voorts uiteengezet dat "dit extreem negatief gedrag van de heer Henri Beynsberger (...) ook in het verleden voortdurend conflictsituaties (heeft) doen ontstaan waardoor de samenwerking tussen personeelsleden en de goede werking van de dienst in het gedrang werd gebracht". Uit een overzicht van de feiten concludeert het afdelingshoofd "dat de heer Henri Beynsberger reeds vanaf de beginperiode van zijn tewerkstelling bij de Vlaamse maatschappij voor waterzuivering ernstige moeilijkheden veroorzaakte in de

samenwerking en in het uitvoeren van zijn opdrachten" en deze feiten blijken geven "van zijn eigengereide en onwillige houding ten overstaan van verschillende collega's en hiërarchisch meerderen sinds 1987".

1.9. De raadsman van verzoeker wordt op 17 april 2001 door de administrateur-generaal gehoord en dient op 19 april 2001 een verweernota in. Verzoeker kan om medische redenen niet op de hoorzitting aanwezig zijn.

1.10. Bij besluit van 20 april 2001 van de administrateur-generaal van de VMM wordt aan verzoeker de tuchtstraf "afzetting" opgelegd. De hem ten laste gelegde feiten worden bewezen geacht op grond van de volgende overwegingen :

"Overwegende dat de aan de heer Henri Beynsberger ten laste gelegde feiten afdoende bewezen worden door de stukken van het dossier;

dat de heer Henri Beynsberger op het gesprek van 26 september 2000 effectief heeft verklaard dat hij niet wil werken met alle zowel rechtstreekse als onrechtstreekse leidinggevendenden van zone 16; dat de heer Jean Dierickx, afdelingshoofd, en de heer Johan Van de Velde, zoneverantwoordelijke, de enige leidinggevendenden van zone 16 zijn; dat voornoemde verklaring zeer duidelijk en niet mis te verstaan is en betekent dat de heer Henri Beynsberger weigert te werken met voornoemde leidinggevendenden; dat deze verklaring geenszins uit de context is gehaald zoals de heer Henri Beynsberger beweert; dat de heer Henri Beynsberger nu in zijn verweerschrift van 19 april 2001 deze verklaring ten onrechte lijkt te willen voorstellen als een louter aangeven van een stroeve samenwerking; dat deze verklaring op het gesprek van 26 september 2000 duidelijk en objectief werd vastgesteld door alle naast de heer Henri Beynsberger aanwezige personeelsleden, met name de heer John Huylebroeck, adjunct-administrateur-generaal, de heer Frank Delaere, die als personeelslid van de Vlaamse Milieumaatschappij het personeel ter beschikking gesteld van de NV Aquafin statutair vertegenwoordigt in de directieraad van de Vlaamse Milieumaatschappij en de heer Marc De Maeseneer, Directeur Exploitatie bij de NV Aquafin; dat, niettegenstaande alle andere vorige feiten, deze werkweigerings op 26 september 2000 uiteraard zelf het ten laste gelegde feit uitmaakt dat overeenkomstig artikel IX 25 van voornoemd besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 zich binnen de termijn van zes maanden situeert en volkomen rechtmatig aan de heer Henri Beynsberger wordt ten laste gelegd in het kader van deze tuchtprocedure: dat dit nieuw feit van 26 september 2000 een zoveelste uiting is van het extreem negatief gedrag van de heer Henri Beynsberger dat ook tot uiting komt in alle andere vroegere feiten; dat de beweringen van de heer Henri Beynsberger in zijn verweerschrift van 19 april 2001 inzake wantoestanden en een onvoldoende werking van de hiërarchisch meerderen, holle beweringen zijn die geenszins met de werkelijkheid stroken;

dat de heer Henri Beynsberger in zijn beroepsschrift van 8 november 2000 in het kader van de procedure tot schorsing in het belang van de dienst opnieuw uitdrukkelijk heeft gesteld niet meer te willen werken met de leidinggevendenden van zone 16; dat dit beroepsschrift van 8 november 2000 een officieel stuk is in de schorsingsprocedure dat door de heer Henri Beynsberger zelf naar voren werd gebracht; ook hier is de schriftelijke verklaring van de heer Henri Beynsberger zeer duidelijk, niet mis te verstaan en geenszins uit de context

gehaald; dat de overige passages van het beroepsschrift terecht niet bij het dossier werden gevoegd om reden dat zij niet relevant zijn voor de verklaring van de werkweigering van de heer Henri Beynsberger; dat dit ten laste gelegd feit van 8 november 2000 zich overeenkomstig artikel IX 25 van voornoemd besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 binnen de termijn van zes maanden situeert en volkomen rechtmatig aan de heer Henri Beynsberger wordt ten laste gelegd in het kader van deze tuchtprocedure;

dat de heer A. Buytaert, arbeidsgeneesheer, na onderzoek van de heer Henri Beynsberger, in zijn verslag van 6 oktober 2000 heeft vastgesteld dat het ingevolge zijn extreem negatieve houding niet verantwoord is om hem op een waterzuiveringsinstallatie tewerk te stellen daar dit een mogelijks risico inhoudt voor de collega's en voor de installaties en dat zijn houding dermate negatief is dat er geen enkele ruimte is om in deze tot een oplossing te komen; dat, in achtgenomen het feit dat het medisch onderzoek van betrokkene in de verlofperiode plaatsvond, het verslag pas werd opgesteld op 6 oktober 2000 en de Vlaamse Milieumaatschappij dit verslag op 10 oktober 2000 heeft ontvangen; dat de Vlaamse milieumaatschappij derhalve pas vanaf 10 oktober 2000 kennis kreeg van de inhoud van het verslag en zich kon beraden over eventuele maatregelen ten aanzien van de heer Henri Beynsberger; dat de arbeidsgeneesheer in het kader van de algemene gezondheidstoestand van de heer Henri Beynsberger, zijn gedrag in de werkomgeving heeft beoordeeld; dat dit gedrag geuit wordt naar alle personeelsleden die regelmatig met hem in contact komen en derhalve duidelijk gekend is door deze personeelsleden; dat er derhalve helemaal geen schending van het medisch beroepsgeheim kan zijn en het verslag van de arbeidsgeneesheer volkomen rechtmatig kan gebruikt worden in de tuchtprocedure; dat het verslag van 6 oktober 2000 zich overeenkomstig artikel IX 25 van voornoemd besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 binnen de termijn van zes maanden situeert en volkomen rechtmatig in aanmerking kan worden genomen in het kader van deze tuchtprocedure;

Overwegende dat het functioneringsverslag 1995 aantoonde dat, hoewel de doelstellingen voldoende werden gerealiseerd, het gedrag van de heer Henri Beynsberger op het vlak van samenwerking en het uiten van kritiek niet naar behoren is; dat de bewering van de heer Henri Beynsberger dat hij begaan was met het belang van de dienst, helemaal niet door hem wordt gestaafd met concrete feiten;

Overwegende dat de feiten die zich situeren buiten de termijn van zes maanden, zoals bedoeld in artikel IX 25 van voornoemd besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000, volkomen rechtmatig in aanmerking werden genomen bij de beoordeling van de strafmaat; dat deze feiten deel uitmaken van het persoonlijk dossier van de heer Henri Beynsberger; dat deze feiten het voortdurend negatief gedrag van de heer Henri Beynsberger zeer duidelijk aantonen en derhalve relevant zijn bij de beoordeling van de strafmaat; dat derhalve het in aanmerking nemen van deze feiten bij de beoordeling van de strafmaat geenszins de nietigheid van de tuchtprocedure tot gevolg kan hebben;

Overwegende dat de twee verklaringen van de heer Henri Beynsberger, respectievelijk van 26 september 2000 en 8 november 2000, en het verslag van de arbeidsgeneesheer van 6 oktober 2000 op zichzelf zwaarwichtige feiten uitmaken waardoor de goede werking van de dienst, de samenwerking tussen het personeel en de veiligheid van het personeel zeer ernstig worden aangetast; dat alle andere vroegere feiten, welke afdoende door de stukken van het dossier worden bewezen, duidelijk aantonen dat het zeker niet om een eerste negatief gedrag van de heer Henri Beynsberger gaat maar dat zijn eigengereide en onwillige houding reeds sinds 1987 ongewijzigd blijft bestaan; dat hierdoor het arbeidsklimaat, de samenwerking tussen het personeel en de goede werking van de dienst voortdurend ernstig in het gedrang werden gebracht; dat de onwil van de heer Henri Beynsberger tot werken met alle zowel rechtstreekse als

onrechtstreekse leidinggeevenden van zone 16 en zijn blijvend extreem negatief gedrag ten aanzien van collega's en leidinggeevenden van die aard zijn dat bij tewerkstelling van de heer Henri Beynsberger, individueel of in groep en ongeacht in welke afdeling en met welke personeelsleden ook, de NV Aquafin een positief arbeidsklimaat, een goede samenwerking tussen het personeel en een goede werking van de dienst niet meer kan verzekeren; dat het vertrouwen in een loyale en correcte uitvoering van opdrachten en een efficiënte samenwerking met collega's en leidinggeevenden, dat moet kunnen gesteld worden in ieder personeelslid, bij de heer Henri Beynsberger door voornoemde feiten, mede gelet op zijn extreem negatieve houding in het verleden, fundamenteel is geschonden; dat ondanks de meerdere feiten uit het verleden zijn gedrag ongewijzigd blijft; dat om deze redenen bij een tewerkstelling van de heer Henri Beynsberger ernstige schadelijke gevolgen kunnen ontstaan op het vlak van de samenwerking tussen personeel, de veiligheid van het personeel en de bevolking, de goede werking van de dienst en het imago van de NV Aquafin".

1.11. Op 3 mei 2001 dient verzoeker beroep in bij de raad van beroep.

1.12. Op 28 mei 2001 brengt de raad van beroep unaniem een voor verzoeker gunstig advies uit. De raad stelt het volgende :

"De ten laste gelegde in aanmerking te nemen tekortkomingen zijn volgens de Raad niet bewezen.

Van de verklaring van arbeidsgeneesheer A. Buytaert kan geen gebruik gemaakt worden om tekortkomingen van de heer Henri Beynsberger aan te tonen.

Die verklaring kwam immers tot stand met miskenning tegenover de bestemming van de brief van de plicht tot geheimhouding opgelegd aan A. Buytaert als arbeidsgeneesheer ten aanzien van vaststellingen van vertrouwelijke aard die vergaard werden via het medisch toezicht en met overschrijding van zijn opdracht.

Het is derhalve door die verklaring niet aangetoond dat binnen de termijn van zes maanden die voorafging aan de datum waarop de vordering werd ingesteld vastgesteld werd dat de heer Henri Beynsberger zich schuldig maakte aan de tekortkoming bedoeld in die verklaring.

Wat de twee overige verklaringen betreft is het volgens de Raad zo dat zij evenmin volstaan om aan te tonen dat binnen de termijn van zes maanden die voorafging aan de datum waarop de vordering werd ingesteld vastgesteld werd dat de heer Henri Beynsberger zich schuldig maakte aan de tekortkomingen die als volgt werden omschreven :

'onwil van de heer Henri Beynsberger tot werken met alle zowel rechtstreekse als onrechtstreekse leidinggeevenden van zone 16 binnen de N.V. Aquafin;

'extreem negatief gedrag van de heer Henri Beynsberger ten aanzien van collega's en leidinggeevenden dat een tewerkstelling van betrokkene, individueel of in groep onmogelijk maakt'.

Die verklaringen zijn immers dermate summier dat zij niet toelaten zich een juist beeld te vormen van wat zich heeft voorgedaan. Zij laten niet toe tot het oordeel te komen dat voor wat daarin gezegd werd een tuchtstraf moet opgelegd worden.

In de beslissing van 20 april 2001 werd tenslotte verwezen naar een aantal andere feiten.

De tuchtvordering kon evenwel geen betrekking hebben op die feiten, aangezien het alle feiten betreft die werden vastgesteld buiten de termijn van zes maanden, voorafgaand aan de datum waarop de vordering werd ingesteld".

1.13. Bij besluit van 20 juni 2001 van de directieraad van de VMM wordt aan verzoeker definitief de tuchtstraf "afzetting" opgelegd. Met betrekking tot het bewijs van de feiten wordt in de beslissing het volgende overwogen :

"Overwegende dat - in tegenstelling tot wat de Raad van Beroep heeft geadviseerd - de aan de heer Henri Beynsberger ten laste gelegde feiten wel afdoende worden bewezen door de stukken van het dossier;

dat de heer Henri Beynsberger op het gesprek van 26 september 2000 effectief heeft verklaard dat hij niet wil werken met alle zowel rechtstreekse als onrechtstreekse leidinggevendenden van zone 16; dat de heer Jean Dierickx, afdelingshoofd, en de heer Johan Van de Velde, zoneverantwoordelijke, de leidinggevendenden van zone 16 zijn; dat voornoemde verklaring zeer duidelijk en niet mis te verstaan is en betekent dat de heer Henri Beynsberger weigert te werken met voornoemde leidinggevendenden; dat deze verklaring geenszins uit de context is gehaald zoals de heer Henri Beynsberger beweert; dat de heer Henri Beynsberger nu in zijn verzoekschrift in beroep deze verklaring ten onrechte lijkt te willen voorstellen als een louter aangeven van een stroeve samenwerking; dat deze verklaring op het gesprek van 26 september 2000 duidelijk en objectief werd vastgesteld door alle naast de heer Henri Beynsberger aanwezige personeelsleden, met name de heer John Huylebroeck, adjunct-administrateur-generaal, de heer Frank Delaere, die als personeelslid van de Vlaamse Milieumaatschappij het personeel ter beschikking gesteld van de NV Aquafin statutair vertegenwoordigt in de directieraad van de Vlaamse Milieumaatschappij en de heer Marc De Maeseneer, Directeur Exploitatie bij de NV Aquafin;

dat de heer Henri Beynsberger in zijn beroepsschrift van 8 november 2000 in het kader van de procedure tot schorsing in het belang van de dienst opnieuw uitdrukkelijk heeft gesteld niet meer te willen werken met de leidinggevendenden van zone 16; dat dit beroepsschrift van 8 november 2000 een officieel stuk is in de schorsingsprocedure dat door de heer Henri Beynsberger zelf naar voren werd gebracht; ook hier is de schriftelijke verklaring van de heer Henri Beynsberger zeer duidelijk, niet mis te verstaan en geenszins uit de context gehaald; dat de overige passages van het beroepsschrift terecht niet bij het dossier werden gevoegd om reden dat zij niet relevant zijn voor de verklaring van de werkweigering van de heer Henri Beynsberger;

dat de heer A. Buytaert, arbeidsgeneesheer, na arbeidsgeneeskundig onderzoek van de heer Henri Beynsberger, in zijn verslag van 6 oktober 2000 heeft vastgesteld dat het ingevolge zijn extreem negatieve houding niet verantwoord is om hem op een waterzuiveringsinstallatie tewerk te stellen daar dit een mogelijks risico inhoudt voor de collega's en voor de installaties en dat zijn houding dermate negatief is dat er geen enkele ruimte is om in deze tot een oplossing te komen;

Overwegende dat de manifeste werkweigering van de heer Henri Beynsberger in zijn twee verklaringen, respectievelijk van 26 september 2000 en 8 november 2000, en de vaststelling van zijn extreem negatieve houding in het verslag van de arbeidsgeneesheer van 6 oktober 2000 op zichzelf en in welkdanige bedrijfsactiviteit ook, zwaarwichtige feiten uitmaken waardoor de goede werking van de dienst, de samenwerking tussen het personeel en de veiligheid van het personeel zeer ernstig worden aangetast; dat de ambtenaar op basis van artikel III 1 van voornoemd besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 zijn ambt dient uit te oefenen op een loyale en correcte wijze onder

het gezag van zijn hiërarchische meerderen; dat de heer Henri Beynsberger deze plicht moet nakomen en zijn hiërarchische meerderen niet zelf kan kiezen; dat voornoemde ten laste gelegde feiten een manifeste schending uitmaken van deze plicht; dat de bijlagen 1, 2 en 3 bij het voorstel van tuchtstraf van 23 maart 2001- hoewel summier - de ten laste gelegde feiten zeer duidelijk en afdoende bewijzen; dat deze bijlagen wel toelaten zich een juist beeld te vormen van wat zich heeft voorgedaan en toelaten tot het oordeel te komen dat voornoemde plicht werd geschonden en een tuchtmaatregel dient opgelegd;"

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, met betrekking tot de eerste voorwaarde, dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, en de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel IX 15 van het besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 houdende de regeling van de rechtspositie van het personeel van sommige Vlaamse openbare instellingen; dat hij hierbij uiteenzet dat de tuchtoverheid de feiten voor bewezen heeft gehouden op grond van drie betwistbare documenten; dat de eenzijdige verklaring, opgesteld door de genaamden Huylebroeck, Delaere en De Maeseneer aangaande het gesprek met verzoeker op 26 september 2000 geen objectieve, maar een volkomen verkeerde weergave vormt van dit gesprek; dat het citaat uit zijn beroepsakte tegen de schorsing in het belang van de dienst uit zijn context is gerukt en dat met het verslag van 6 oktober 2000 van de arbeidsgeneesheer waarin hem een negatieve houding wordt verweten, geen rekening kan worden gehouden, onder meer omdat dit document niet is opgesteld volgens de voorschriften betreffende het medisch toezicht op de werknemers en die verklaring bovendien een schending inhoudt van het beroepsgeheim;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat er met verzoeker voortdurend problemen zijn geweest; dat in de verklaring over het gesprek met verzoeker op 26 september 2000 duidelijk en objectief is vastgesteld dat

verzoeker niet wil werken met alle zowel rechtstreekse als onrechtstreekse leidinggevendenden van zone 16 en dat ook het uittreksel uit het beroepsschrift van verzoeker tegen de schorsing in het belang van de dienst ondubbelzinnig is en dat het verslag van de arbeidsgeneesheer waarin wordt vastgesteld dat het ingevolge de extreem negatieve houding van verzoeker niet verantwoord is om verzoeker op een waterzuiveringsinstallatie tewerk te stellen is opgesteld in het kader van het medisch toezicht van de arbeidsgeneesheer, zonder dat het beroepsgeheim werd geschonden;

2.1.3.1. Overwegende dat als de feiten in een tuchtzaak betwist worden, de Raad van State niet vermag als rechter in hoger beroep uit te maken wat naar zijn oordeel als de juiste toedracht van de aan de tuchtsanctie ten grondslag liggende feiten moet beschouwd worden; dat het de Raad van State toekomt na te gaan of de tuchtoverheid naar recht en redelijkheid tot haar voorstelling van de feiten is gekomen, aangezien een tuchtstraf die op onbestaande of niet voldoende bewezen feiten gegrond is, in rechte niet verantwoord is; dat overeenkomstig artikel IX 25 van het besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 houdende regeling van de rechtspositie van het personeel van sommige Vlaamse openbare instellingen te dezen alleen rekening kan gehouden worden met feiten die werden vastgesteld binnen een termijn van zes maanden die voorafgaat aan de datum waarop de vordering is ingesteld; dat bijgevolg vermeldingen die in het persoonlijk dossier opgetekend werden, alleen mogen in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van de strafmaat, en bijgevolg, wanneer zij meer dan zes maanden voor het instellen van de strafvordering zijn vastgesteld, op zichzelf geen verantwoording kunnen zijn voor een tuchtstraf;

2.1.3.2. Overwegende dat luidens de motivering van de bestreden beslissing aan verzoeker in essentie "werkweigering" en het aannemen van een "extreem negatieve houding" ten laste wordt gelegd;

2.1.3.3. Overwegende dat wat de "werkweigering" aangaat verzoeker zich, na zijn loopbaanonderbreking van 1 juli 1999 tot 30 juni 2000, op 3 juli 2000 bij de NV Aquafin heeft aangemeld, maar dat, zoals in een brief van 4 juli 2000 aan verzoeker door de administrateur-generaal werd bevestigd, door de bevoegde leidinggevende van de NV Aquafin geen geschikte tewerkstelling werd gevonden en dat in afwachting van een beslissing aan verzoeker een dienstvrijstelling is verleend, die herhaaldelijk verlengd werd en uiteindelijk zou lopen tot 27 oktober 2000; dat op 4 september 2000 door de directeur exploitatie van de NV Aquafin aan

verzoeker een verklaring "vaststelling onmogelijkheid tot samenwerking" ter ondertekening is voorgelegd, welke als volgt luidt : "Op basis van gesprekken gevoerd tussen de heer M. De Maeseneer en de Heer H. Beynsberger stellen partijen vast dat er een onmogelijkheid tot samenwerking bestaat binnen de organisatie van de N.V. Aquafin tussen de hiërarchische lijn van de N.V. Aquafin en de heer Beynsberger."; dat die verklaring door verzoeker evenwel niet werd ondertekend; dat aan verzoeker blijkbaar ook geen enkele opdracht binnen de NV Aquafin werd toevertrouwd; dat uit wat voorafgaat bijgevolg zonder meer blijkt dat er voor verzoeker bij zijn terugkeer uit loopbaanonderbreking geen "geschikte tewerkstelling" bij de NV Aquafin werd gevonden en dat de NV Aquafin klaarblijkelijk niet meer zinnens was om verzoeker opnieuw aan het werk te stellen; dat de bestreden beslissing ook verwijst naar een gesprek met verzoeker op 26 september 2000, waaromtrent adjunct-administrateur-generaal Huylebroeck, ingenieur Delaere en directeur exploitatie De Maeseneer de volgende schriftelijke verklaring hebben afgelegd :

"Ondergetekenden verklaren hierbij dat de heer Henri Beynsberger op het gesprek van 26 september 2000 in hun aanwezigheid heeft verklaard dat hij niet wil werken met alle zowel rechtstreekse als onrechtstreekse leidinggevendenden van zone 16 binnen de NV Aquafin";

dat in de beslissing ook wordt verwezen naar het beroepsschrift van verzoeker tegen zijn schorsing in het belang van de dienst, waarin hij heeft toegegeven dat hij tijdens voornoemd gesprek op 26 september 2000 heeft verklaard "niet meer te willen werken met de Heer Dierickx en de Heer Van de Velde, gelet op de gebeurtenissen in het verleden"; dat verzoeker over die verklaring opmerkt dat die uit haar context is gerukt; dat gelet op het summiere karakter van de schriftelijke verklaring over het gesprek van 26 september 2000 waaromtrent ook onmiddellijk erna geen verslag werd opgesteld het niet mogelijk is na te gaan in welke context verzoeker zijn verklaring heeft gedaan; dat verzoekers uitleg in zijn beroepsschrift tegen zijn schorsing in het belang van de dienst dat hij tijdens het gesprek van 26 september 2000 gevraagd heeft om binnen de NV Aquafin tewerkgesteld te worden binnen een andere dienst of om terug overgeplaatst te worden naar de VMM aannemelijk is gelet op de onbeslistheid van de NV Aquafin om aan verzoeker een betrekking toe te wijzen, zodat het hem niet kon verboden worden om zijn voorkeur kenbaar te maken; dat trouwens noch uit de verklaring over het gesprek van 26 september 2000, noch uit het beroep van verzoeker tegen zijn schorsing in het belang van de dienst met zekerheid kan worden afgeleid dat verzoeker een tewerkstelling binnen zone 16, die hem overigens nooit werd aangeboden, zou hebben geweigerd; dat in die

omstandigheden op het eerste gezicht niet ingezien wordt dat verzoeker geweigerd heeft om bij de NV Aquafin te werken;

2.1.3.4. Overwegende dat wat betreft de ten laste gelegde "extreem negatieve houding" de bestreden beslissing steunt op een verslag van de arbeidsgeneesheer Dr. Buytaert van 6 oktober 2000; dat dit verslag luidt als volgt :

"Na evaluatie van de werkgeschiktheid van de heer Beynsberger Henri (augustus 2000) kan ik stellen dat zijn houding dermate negatief is dat er geen enkele ruimte overblijft om tot een oplossing te komen.

Daarbij verontrust deze extreem negatieve houding mij zodanig dat ik het niet verantwoord vind om deze man op een waterzuiveringsinstallatie te werk te stellen omdat dit een mogelijk risico inhoudt voor de collega's en de installaties";

dat die verklaring slechts tot stand kan gekomen zijn nadat de arbeidsgeneesheer, in het kader van zijn medisch toezicht op de werknemers, verzoeker heeft onderzocht en gesproken met de bedoeling advies te verstrekken, onder meer bij het zoeken naar aangepast werk; dat luidens artikel 148septies van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming de aan de arbeidsgeneeskundige dienst verbonden dokters en andere personen ertoe verplicht zijn het beroepsgeheim strikt te bewaren, onder meer wat betreft de aanwijzingen van medische aard; dat voornoemde verklaring van de arbeidsgeneesheer betreffende de "extreem negatieve houding" van verzoeker dan ook op het eerste gezicht onder het beroepsgeheim valt, zodat die verklaring niet in een tuchtprocedure tegen verzoeker kon worden gebruikt;

2.1.3.5. Overwegende dat aldus de aan verzoeker ten laste gelegde feiten niet naar recht en redelijkheid door de tuchtoverheid als bewezen konden worden beschouwd en die feiten de tuchtstraf derhalve niet wettig verantwoorden; dat het middel ernstig wordt bevonden;

2.2.1. Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State verzoeker aanvoert dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is omdat hij van de ene dag op de andere zonder betrekking valt en dat dit gepaard gaat met het ernstig verlies aan inkomen dat slechts moeilijk herstelbaar zal zijn na een annulatieprocedure; dat hij reeds 45 jaar oud is hetgeen betekent dat een wedertewerkstelling zeker niet evident is temeer daar hij door zijn specifieke vorming en ervaring wellicht enkel voor overheidsfuncties in aanmerking komt; dat hij als afgezet ambtenaar daarin niet de minste kans maakt en dreigt in een situatie van sociale

uitsluiting te geraken; dat de afzetting de zwaarste tuchtsanctie is en derhalve ook een zeer ernstige en onmiddellijke weerslag heeft op zijn reputatie en dat die reputatie, "indien er niet spoedig een schorsing komt een onherstelbare schade (zal) oplopen"; dat die schade niet meer kan hersteld worden door een annulatiearrest; dat hij zich inderdaad zeer sterk aangetast voelt in zijn eer en hij steeds heeft getracht om in eer en geweten op te treden als een plichtsgetrouw en gemotiveerd ambtenaar; dat hij vaststelt dat hij als ambtenaar afgezet wordt wegens niet vervulling van datgene wat hij steeds betracht heeft, namelijk nauwgezet de taken uitoefenen waarvoor hij destijds als ambtenaar benoemd is; dat hij ook "mocht hij later na vernietiging van de bestreden beslissing terug in dienst treden een aantal jaren aan beroepservaring zal missen (hetgeen met de evoluerende technieken belangrijk is) die onherstelbaar zullen zijn";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat "wanneer verzoeker er zich toe beperkt de gevolgen op te sommen die de bestreden beslissing voor hem heeft, maar verzuimt aan te tonen dat, in de veronderstelling dat het door hem aangevoerde nadeel 'ernstig is', het nadeel tevens 'moeilijk te herstellen is' (...) geen omschrijving (wordt) gegeven van het rechtens vereiste moeilijk te herstellen nadeel"; dat verzoeker van opleiding A2 elektro-mechanica is, dat hij ervaring en opleiding heeft kunnen opdoen bij de overheid en dat niet wordt aangetoond dat hij "in de onmogelijkheid zou zijn - zeker bij de huidige vraag naar gekwalificeerde arbeidskrachten - een andere tewerkstelling te realiseren";

2.2.3. Overwegende dat, behoudens bijzondere omstandigheden, de tuchtstraf van de afzetting, waardoor iemand haast van dag op dag zonder werk komt te staan terwijl de kansen op reclassering gering of niet evident zijn, en die door de schandvlek welke zij meebrengt een grote morele en sociale druk op de betrokkene kan leggen, een ernstig nadeel veroorzaakt waaraan alleen een latere vernietiging niet bij machte is volledig te verhelpen; dat te dezen geen bijzondere omstandigheden blijken, zodat voldaan is aan de voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 20 juni 2001 van de directieraad van de Vlaamse Milieumaatschappij waarbij aan Henri BEYNSBERGER de tuchtstraf "afzetting" wordt opgelegd.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie december 2000 en een, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.